

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Metodyka emisji zbiorowej z praktykami		Kod przedmiotu: EA1-EM-PK/07
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2022/2023
Nazwa kierunku: Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Edukacja muzyczna		Rok/Liczba semestrów: II/2
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 30 godzin
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej	
Koordynator	prof. dr hab. Krzysztof Sztydzisz	
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Krzysztof Sztydzisz	
Cele i założenia przedmiotu/modułu	Metodyka Emisji Zbiorowej z praktykami obejmuje swym zakresem zasadnicze problemy metodyki kształcenia głosu i pozostaje w ścisłej korelacji z przedmiotami: Emisja głosu indywidualna w metodykę nauczania, Anatomia i fizjologia aparatu głosowego, Dyrygowanie, Metodyka prowadzenia zespołów z literaturą wokalną, Praktyki chóralskie i udział w uczelnianych zespołach wokalnych. Cele nauczania: 1. przyswojenie umiejętności prawidłowej oceny i kontroli głosu, niezbędnej w wokalne działalności pedagogicznej 2. przyswojenie umiejętności praktycznego rozwiązywania problemów emisyjnych w śpiewie zespołowym na lekcjach wychowania muzycznego i w pracy z zespołami wokalnymi i wokalo-instrumentalnymi.	
Wymagania wstępne	Podstawowe wiadomości z zakresu anatomii, fizjologii, akustyki oraz higieny aparatu głosowego (Anatomia i fizjologia aparatu głosowego)	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
1. Doskonalenie słuchu barwowego jako podstawowego czynnika diagnozy i korektury głosu 2. Zapoznanie się z kryteriami właściwego przydziału głosu w chórze i tworzenia brzmienia chóralnego 3. Przyswojenie orientacji w zakresie najczęściej spotykanych błędów emisyjnych w śpiewie zespołowym i sposobów ich usuwania 4. Przyswojenie umiejętności przeprowadzania tzw. emisji zbiorowej na celowo dobranych ćwiczeniach (rozśpiewujących i korekcyjnych) 5. Nabywanie umiejętności doskonalenia poszczególnych elementów techniki wokalne w chórze dziecięcym, młodzieżowym, żeńskim i mieszanym. 6. Sporządzanie zestawu ćwiczeń głosowych przydatnych w pracy nad głosem na lekcjach wychowania muzycznego i chóru oraz nabywanie umiejętności samodzielnego ich układania.		
Literatura	Literatura podstawowa Bock J., O konieczności rozśpiewania chóru, W-wa 1989 Danel Renata, Stymulacja podniebienia miękkiego jako element rozwoju techniki wokalne - metoda autorska, Biblioteka Śląska, Katowice 2011 Kamińska B., Milewski S., (red.), Logopedia artystyczna, Harmonia Universalis, Gdańsk 2016	

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU I EDUKACJI MUZYCZNEJ

	<p>Łastik A., Poznaj swój głos. Studio EMKA, W-wa 2002 Szulik Michał Roman. ks., Chór w kościele, Polihymnia, Lublin 2012 Tarasiewicz B., Mówię i śpiewam świadomie, Kraków 2003 Zalesska-Kręcicka M., Kręcicki T., Wierzbicka E., Głos i jego zaburzenia, Zagadnienia higieny i emisji głosu, Wrocław 2004. Duffin W.Ross, Jak system równomiernie temperowany popsuł harmonię i dlaczego powinno cię to obchodzić, Instytut im. J. Grotowskiego, Wrocław 2016 Smith W.Stephen, Nagi głos, "Wholistyczne" podejście do śpiewu, Drukarnia POZKAL Inowrocław 2018</p> <p>Literatura uzupełniająca Ordyk-Czyżewska E., Wybrane zagadnienia sztuki chóralnej, UMCS, Lublin 2005 Gałęska-Tritt J., Kształcenie głosu dziecka w śpiewie zespołowym, COMUK, W-wa 1975 Laprus L., Rozśpiewanie chóru, WDK, Legnica 1980 Górski H., Zbiór ćwiczeń z emisji głosu, Poznań 2001 Łukaszewski I., Zbiorowa emisja głosu. W-wa 1070 Łukaszewski L., Charakterystyka i rozwój głosu dziecka, „Wychowanie muzyczne w szkole” 1973, nr5, 1974, nr 1,2. Martienssen-Lohman F., Kształcenie głosu śpiewaka, Kraków 1953</p>	
Metody kształcenia	Wykłady problemowe i konwersatoria, ćwiczenia praktyczne.	
Metody weryfikacji efektów kształcenia	<p>Po każdym semestrze przedmiot zaliczany jest z oceną i punktacją. Przedmiotem kolokwium jest sprawdzenie wiedzy studenta w zakresie tematyki objętej programem nauczania, znajomość i krytyczna ocena wybranej literatury przedmiotu.</p> <p>Zaliczenie z oceną: - ocenę z przedmiotu stanowi średnia arytmetyczna sumy ocen uzyskanych z poszczególnych kolokwium</p>	
Forma i warunki zaliczenia	Warunki zaliczenia przedstawiane są na pierwszych zajęciach. Forma: zaliczenie z oceną.	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.05.2022	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021	prof. dr hab. Krzysztof Sztydzisz	utworzenie sylabusu